

«СВОБОДА» — КІСТКА У ГОРЛІ ВЛАДИ Або, за що ненавидять українських націоналістів?

...Мовиш: «Нині інші війни». Ну, то іншу зброю куй. Ум гостри, насталою волю, Лиш воюй, а не тоскуй!

Лиш борися, не мирися, Радше владь, а сил не трать. Гордо стій і не корися, Хоч пропадь, але не зрадь!...

Іван Франко

Правда сьогодні штука дорога. За неї приходиться інколи платити життям. Хоча Біблія твердить, що хто правдивий, той спасений. А позаяк головним ідолом нині є гроші, то й біблійні істини вже давно не мають сили, бо загал на чолі з багатьма попами б'є поклони мамоні.

Зате ходимо до церков, ревно молимося, видячки «поїдаємо» свічки, а результат один — безчестя, бездуховність і продажність вирує як серед громад, так поодинокі. Чорна зависть і абсолютна неповага до самих себе, своїх співгромадян пожирас нас живцем. Брехня, нищість, словоблудство, все те, проти чого Святе Письмо заповонило людей у погоні за грошовими «потоками». Не розуміють сердеги, що багатий нічого не забере на той світ, а бідний нічого не залишить на цьому, окрім... питання нашого існування далі, що тривожить не на жарт. Адже після сьогодні наступає завтра і післязавтра. Тож, аби у погоні кожного за копійкою ми всі разом не втратили все. Бо довкола нас снуються неблаговидні справи багатьох «приязних» сусідів, котрі ревно дбають про кінчину України, як держави. Кожен з яких мріє сном рябої кобили вхопити собі ласий шматок української землі під любым приводом: чи то національної, культурної або просто автономії, а ще краще тихої безкровної інформаційно-бізнесової окупації. Напхавши своїх платних емісарів від Закарпаття до Донбасу, котрі від великої толеранції до них з боку влади, шкодять де лиш можуть. Одні втирають нам про «тисячолітню» Мадярщину, інші про таку саму Росію і Румунію. Чим збивають український народ на різні московські, мадярські (русинські), жидівські, румунські манівці. Що твердо доказує діюча влада даючи всім потрохи, а Москві сповна.

Розжовувати це детально не пот-

рібно, бо ви самі навіть з геть «українським» телевідеєм бачите, що робиться у державі та поза нею. За відверту антиукраїнську політику, українофобію президент щось, як і за розгул корупції, нікому рученьки не ламає, як обіцяв.

Рекламовані кримінальні справи не що інше, як зведення особистих рахунків та пошуки цапів-відбувайлів, аби відвернути народну увагу від того, що пече і виїдає очі людям. Знову стоїть питання мови, повернення вкладів, котрі самі й вкрали, морочать голову бездарним українським футболем далі обіцяючи вже краще у 2012 році. Чим опускають нас до рівня самців і самок зі шлунковим інтересом у російських телесеріалх з їхніми гостями на різних кулінарних шоу. При цьому пакуючи рабів несусвітніх і безхребетних смертоносними ліками, виганяючи з України талановитих і роботящих горбатитись на інші народи. Без перебільшення можна сказати — геноцид українського народу триває.

Все це від того, що ми припинили всередині суспільства шанувати правду, здорові людські відносини один з одним. Саме завдяки цьому наші предки способом свого життя зберегли нам велику і багату Україну. Україну, яка дала світові плуга і навчила орати землю, Європі — конституцію і цивілізацію, Москві цілу Росію навчивши її читати та писати, вірити Богам. А ще їсти ложкою.

Розумію, для когось вона не прийнятна ця правда. Та що поробиш, визнана сьогодні багатьма світилми історичної науки. Як те, що нинішніх «великогурців» ніхто б і не згадав, якби не лицарі-лучники князя Данила Галицького, захистивши мадярів від місцевих племен під час переходу їх на Закарпаття. Попутно питаю — то кому потрібно класти пам'ятники нашим угорським сусідам? Коротка пам'ять у них. Невже забули 1956 рік, як колишні вояки УПА стали на захист свободи Угорщини проти московського окупанта? Так само, як у Чехословаччині 68-го.

Більше того, наші «щирі друзі» сіють між єдинокорінним українським народом братоненависну ворожнечу: русин не українець, західняк не східняк, бойко не лемок, гуцул не полтавець, хоча чимало козаків воювали проти польських гнобителів поруч Олекси Довбуша.

Олег Тягнибок: «Нація, яка не має честі, приречена бути бідною»

Парадокс ще в одному, можливо найважливішому — вже й «бога» кожний хоче мати свого, «правильного». Хто московського, хто римського, хто чорного, а хто жовтого. Аби лишень не єдиного, свого, святого.

Тому ВО «Свобода» Олега Тягнибока продовжує робити все можливе, аби припинити антиукраїнську, спустошуючу людські серця і душі істерію, не даючи ворогам і вороженькам розчленити єдиний народ, єдину Україну, відкриваючи людям очі на правду про українців, справжній стан справ земних у вільній від справедливості держави. За що отримує з боку владних манкуртів кримінальні справи за... захист прав українців на власній землі. А ще ненависники розпускають зіткані у владних кабінетах плітки про фінансування «Свободи» коломойськими і фірташами. За своєю генетичною суттю далеких від духовних цінностей українців.

Питання. Що було б у «демократичних» ЗМІ, якби «Свобода» простягла руку до якогось олігарха? Думаю, зрозуміло. А замовні, платні статті в інтернеті проти «Свободи» мусять бути. Як же інакше? Тільки не потрібно бути повними лохами тим, хто те все читає.

9 травня у Львові ВО «Свобода» при підтримці тисяч українців виступило проти розгортання червоного прапора, привезеного під охороною міліцейських кордонів «гастямі» з Одеси і Криму, виконуючи рішення суду та місцевих рад різних рівнів. А хіба могло бути інакше після того, що виробляли більшовики з

людьми на західній Україні?

Що ж вигукували на вулицях Львова «гості»? Хахли параша — пабеда наша! Вибачте, як тут втриматись, аби не заїхати у пику?! Хоча, це явно справа СБУ, котра б мала покласти на місце таких. А не піарити їх «нешасних» по телебаченню. Де «побиті» львів'янами ветерани?..

Віддаляючись від львівських подій зрозуміло одне — Кремль спланував провокацію, Верховна ЗРада підтримала, правоохоронці втілили у життя цю ганьбу з побиттям людей за червоний прапор на всю Європу. Янукович теж отримав чергового політичного ляпаса від своїх же. Виставивши во всю красу під портретом Сталіна і серпастим, молоткастим символом, закон про який так підписав.

Земляче! Навчився рахувати долляри і євро, навчився мало думати своєю головою, а не чужою. Бо поки-що віриш брехунам, ковтаючи після чого чергову гірку пігулку обману і зради. Дружно на чергових виборах прямує під регіт злодіїв та пройдисвітів до краю спільної прірви. Замість того, щоби спинитися, повернути у правильний бік й піти по шляху порятунку себе, своїх дітей, своїх родин — України. Наголошую, у потрібному напрямку! Для всіх хто вважає себе українцем, а не якимось аморфним, вимираючим безпам'ятним бидлом без роду і племені.

Основні політичні гравці вже розпочали передвиборні ігри з народом. Слава Всевишньому, що недолугі, позаяк далі використовують краплі політичні карти з тими самими одіозними руйнівниками України. Новітні комсомольці нічого путнього придумати не в силі. Окрім саджання деревця, вирубаючи тисячі гектарів лісу у Карпатах та комуністичних суботників. Бо у нашого народу споконвіку була толока. Хто манить Європою, хто Росією, хто кличе віддати Ізраїль. Ось тільки за українську Україну ніхто нікого не кличе, окрім «Свободи».

Щоби краще зрозуміти, потрібну ознайомитися з програмою захисту українців ВО «Свобода». І

просто порівняти її із словесно-писаною діареєю інших «захисників» народу. Можливо цей раз ще виборгусте за свою душеньку-голос сто гривень чи доларів. А далі?...

А ми таки чогось варті, раз українських націоналістів так ненавидить ця влада та окремі перевертні серед народу. Бо наша правда вистраждана поколіннями катованих та нищених за цю саму правду дідів і прадідів.

Ми завжди стоятимемо проти моря безпросвітної глупоти, якою завантажують вас щодня різношерсті покидьки, привчаючи до того, що ви слабкі, безвольні і бездухі. Всі побачили японців з їхньою страшною бідною. Дивуємось один перед одним силі і волі цього надзвичайного народу, злитого духом самураїв і камікадзе у єдину націю. Невже не засмоктає кожного з нас десь там у потаємному, перед Господом — а що, ми гірші, чи дурніші, чи бідніші?

Ні! Просто годі плакатися у ганчірку, що такі нещасливі. Потрібно ставати до купи, щоби раз і назавжди навести лад у своїй хаті, вирвавши душу від диявола Господу і Україні. Насамперед думати про підрастаюче покоління, витягнувши його із пивної бочки та наркотичного дурману.

Нехай до нас їдуть на заробітки, а ми будемо заробляти добрі гроші вдома. Не ми маємо видайкувати кредити, а Україна може кредитувати інших, створивши найсприятливіший інвестиційний клімат у державі. Про наші земельні ресурси вже говорити соромно. Треба ЗМІНИТИ СИСТЕМУ влади, а не купувати картоплю, гречку та інше за кордоном. Нехай багатіють наші фермери і підприємці. Бо мало лишилось — скоро й землю нашу продадуть, як не захистимо.

Хай сусіди переживають, аби ми у них не спитали за наші землі, як за те, що вони виробляли з українцями впродовж століть. Хочемо жити, мусимо робити так, аби зайняти відповідне місце у світі.

«Свободі» з плазуючими не по дорозі. Тому, незважаючи на шалений спротив різної антиукраїнської братви, «Свобода» готова йти разом з вами до омріяної, справжньої Вільної України. Де сила держави і добробут людей матимуть перше місце у тих, хто при владі. Хто об'єднає нарешті країну у єдине духовне поняття — Українська Нація.

Господь дав нам задницю аби на ній сидіти, а голову, щоб думати. А не навпаки. То може вже досить гнівити Бога?...

Петро Дідух

Петро ДІДУХ:

Нас приспали поняттям «толерантність», шмагаючи ним вздовж і впоперек. Українські націоналісти будуть толерантними до тих, хто щиро поважає Україну і українців. Якщо мадярська «блоха», чи північний п'яний «ведмідь» продовжуватимуть антиукраїнську політику, намагарчись розчленити нашу країну, ми діятимемо відповідно, без будь-якої толеранції. Не толерантно вказуючи заїдам, що в українському домі має бути один хазяїн — українець. Рівно не може бути ніякої толеранції до внутрішніх ворогів та зрадників українського народу, незважаючи на їхні посади при владі.

Толеранція до зрадників породжує нові зради!

ДОВОКОЛА НОВИН

27 травня керівникам випускних 11-х класів району від народного депутата України Василя Петьовки вручено цінні подарунки. Жінкам – експрескофеварки та кофейні сервізи, чоловікам – наручні годинники. **Сьогодні депутат Петьовка єдиний, хто постійно і реально допомагає мешканцям Тячівщини.**

***

Якщо земельна реформа проводиться без урахування національних інтересів українців, то це – 10 млн. безробітних, люмпенізація народу, повне виснаження землі та колонізація її іноземцями.

***

Замурзана Росія глузує з трагедії японців. Ось і вся мораль Кремля.

***

Кабет Кіріл ахренєл зовсім. Послав своїх бородатих опричників захоплювати святе місце українців – археологічні розкопки Десятинної церкви, і гепнути там свою, московську. Кірилі стали на захист істинної православної святині Київської Русі. Столична влада підтримує Кіріла.

***

Верховна Рада прийняла антикорупційний закон для... наймагітніших корупціонерів. Можливо вже виборці виженуть аферистів з парламенту. **Бо надолі не на жарт.**

***

В Україні спіймано чеських шпівнів, які крали наші секрети. І «пепічак» кортить українського?

***

Янукович відвідав Ужгород. Мало хвалив, мало сварив. Але надіялись закарпатцям на краще сьогодні, завтра і післязавтра не варто. Регіональні «монстри» залишаються на місцях попри надії декого.

***

Українські вчені готові своїми знаннями покласти світ «на лопатки». Та ця влада в натурі на лопатки кладе самих вчених.

***

Екс-директора МВФ саджають за ґрати, бо хотів файних покоївок. Ще й СНІДу нахапався. Оце сиวนи у бороду, а чорт у ребро!!! В Україні за таке дали бордена.

***

Казахи дають своїм дітям ім'я Тарас, вшановуючи українського Кобзаря, котрий під час заслання змальовував життя казахського народу. Наші діти знають Шевченка – футболіста.

***

Депутати ВР України мають всілякі наукові звання. Після пильного ознайомлення з їхніми «працями» виявляється, що вони крадуть не тільки гроші, заводи і землі.

***

Нам продовжують постійно нагадувати про єврейський Голокост. Те, що тисячі їх у Бабиному Яру зібрали 9 київських рабинів – страшна таємниця. Як фашисти віддячили цим «священникам», теж невідомо.

БЕЗ КОМЕНТАРІВ

9-го травня у Львові

«СТАРШИЙ БРАТ»

Чому Москва вважає всіх слов'ян зрадниками?

Думка. Російська Федерація (РФ) виразно проявляється у слов'янофобії, особливо в українофобії, як національній ідеї федерації... Ненависть кремлівського кагалу до українського народу носить генетичний характер...

То що таке сучасна РФ? Телекартинка з гламурними ведучими невизначеної статі або генетично звороднілі села Нечорнозем'я під контролем «авторитетів»? Сукупність того і іншого, екзотична безвихідь з жириновськими у ролі санкціонованих чорносотенців. Тобто, така РФ, де пафосна істерія компенсує розкрадання того, що не встигли вкрати попередники Китаю і потрібна.

Вже у нинішній час проект «РФ» загубив слов'янське лице – достатньо подивитись випуски новин ОРТ, РТР, ТВЦ або яке-небудь ток-шоу із серіалом. Росія стала етнічним виразником домінування політичної нації в усіх сферах суспільного життя.

Мутації РФ виразно проявляються у слов'янофобії, особливо в українофобії, як національній ідеї федерації.

Ненависть до Європи є політичним результатом євразійської доктрини, сформульованої тими «росіянами», котрих, як відомо, фінансують китайські товариші. Китаю потрібна РФ не тільки у якості території для життєвого простору і джерела природних багатств – федерація потрібна Пекіну як механізм стратегічного домінування у розмірах земної піскулі. Стратегічна вісь Пекін – Москва являється результатом спільних інтересів еліт. Все, що протирічить інтересам Пекіну, автоматично протирічить Москві. Звідси, на російському далекому сході та й у Сибіру головами сільських рад вже є китайці.

...Ненависть кремлівського кагалу до українського народу носить генетичний характер. Голодомор – це, помста, пронесена через століття. Помста породжує помсту. Символічно, що всі слов'янські народи за термінологією Кремля – «зрадники». І звісно чому, адже самий Кремль не є слов'янським. Тому важко не погодитися з відомим російським націоналістом Широпаєвим у

тому, що РФ – ворог слов'ян.

Москва вже де-факто являється столицею північного Кавказу з геометрично прогресуючими чайна - таунами. І процес цей вороття не має.

Приклади. Свого часу Москва здала Югославію. Утворилося не слов'янське Косово. Постійні випадки проти України, Польщі, Білорусії.

Закарпаття. Сотворення « нової нації русинів » під прапором Угорщини з подачі Кремля...

Тут і проявляється нетерпимість до Київ – центру слов'ян, серця слов'янської цивілізації, і до українців як її першоджерела. Тому товчуться у столиці України промосковські юродиві – українофоби. (У парламенті, в уряді, в держслужбах і т.п.) Не відстають від них й «українські» політ структури: КПУ, ПР, ПСПУ, СПУ, СУ, ФЗ та багато інших на московські гроші.

Конфлікт Україна – РФ є продовженням стародавнього конфлікту уг-

ро-фінської Москви з величним і благородним древнім Києвом.

Ми б тільки розуміли якого, роду-племени. Адже українці не мають права бути рабами генетично і історично.

За матеріалами УНІАН, «СЧ»

Українським зерном керує Путін

За найбільшим експортом українського зерна маячить фігура російського прем'єра.

Владимир Путин зі своїми донецькими улюбленицями створив аналог

РосУкрЕнерго – РосУкрЗерно («Хліб Інвест»), яким керує лідер закарпатського «Фронту Змін» Яценюка Роберт Бровді. Таким чином Росія отримала доступ до ринку зер-

на України, що належить до п'ятірки найбільших експортерів хліба у світі.

У газовій сфері породження Леоніда Кучми і Путіна, а згодом при підтримці Віктора Ющенка привело до того, що контроль над газовим балансом України опинився в руках Газпрому на всі сто відсотків. Саме з білокам'яної Київу диктують ціну і кількість газу, яку Україна має придбати.

Аналогічна схема пройшла і з українським зерном, завдяки чому у путінський «Внешнекомбанк» лавиною течуть не тільки наші гроші від газу, але й від зерна.

Незважаючи на врожаї, з яких ми можемо годувати себе і експортувати збіжжя в інші країни, свого хліба бачити не будемо.

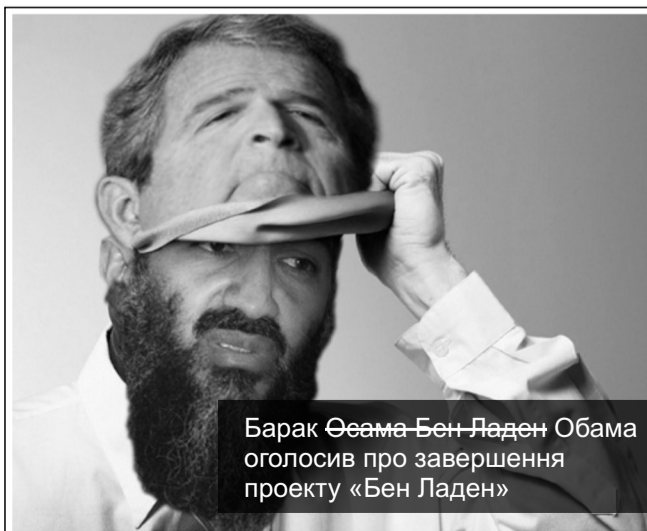
Донецька братва здає Україну кремлівці на всі застави. Україна далі залишається дешевою годувальницею Росії, вкотре приміряючи на себе московські пута. Українці купуватимуть буханець хліба за великі гроші, натомість «браття» набиватимуть тельбухи нашим хлібом досхочу. Це така «дружба» повинна бути між Україною і Росією?!

Чи не буде пізно рятувати себе, коли нас продадуть з «патрахами»? І коли почнемо вреті-решт думати у першу чергу про себе? Вигнавши антиукраїнських олігархів з політичної і економічної сфер країни, заставивши їх віддати вкрадене українському народові.

За матеріалами журналу «Український тиждень»

США і ТЕРОРИЗМ

Кого знищили американці?

Барак Обама Бен Ладен Обама оголосив про завершення проекту «Бен Ладен»

Офіційно США ліквідували терориста №1 Усаму Бен Ладена. Обама, організатор і керівник цієї антитерористичної операції, разом зі своїми прибічниками в ейфорії. Незабаром у Штатах президентські вибори.

Багато думок, версій і висновків різних експертів свідчать не на користь борців з тероризмом.

Бен Ладен свого часу пройшов надпотужний вишкіл у таємних навчальних таборах ЦРУ. І як один з найкращих «учнів» був закинутий в Афганістан для боротьби з радянськими окупантами.

Всім, хто мало-мальски цікавиться історією даної тематики добре відомо – колишніх співробітників спецслужб не буває. То чи не забагато знав Бен, аби залишати його на виду? Особливо про чорний день Америки, 11 вересня. Коли всі євреї, працюючі у

будинках-близнюках знали про теракт, і жоден у той день на роботу не вийшов. Проте Ірак отримав своє – «Бурю в пустелі».

Стовідсоткових доказів смерті Усами немає. Бо його тіло швидко сховали («поховали») у морських глибинах. Решта – голослівна балаканина.

Спадає на думку, а чи не віддячили хазяї своєму служачі за успішну службу таким чином? І він собі спокійно проживатиме де-небудь з черговими жінками, змінивши прізвище і обличчя.

Вбивши одного терориста, хай найголовнішого у світі, змінити суть терору не можливо. Алькаїда і Талібан залишаються при повному здоров'ї та силі. Як і мусульманський фундаменталізм.

Петро Крик

ЧОРНИЙ БУВАЛЬЩИНІ – 25 ГІРКИЙ ЮВІЛЕЙ

отвір), люди цілими бригадами добровольців відправлялись на ЧАЕС.

Перший атомний удар на свою погибель прийняли на себе ті, кому належить: працівники станції, пожежники, військові, міліціонери, медики, рятуючи власними життями нас. І врятували, загинувши від променевої хвороби хто на місці, а хто згодом.

Наші рятувальники йдуть з життя досі, народжуючи і покидаючи на цьому світі не завжди здорових дітей. Вони поклали за нас найдорожче, їхній мужності тоді дивувався світ, пильно стежачи за Чорнобилем.

Москва не шкодувала смертникам медалей, а генералам і партайгеноссе, більшість яких Чорнобиля і не нюхали – орденів. Та попри все герої-добровольці зі страшним лихом справились, не давши загинути поколінням.

Відтоді промайнуло чверть століття. Більшість, маючи коротку пам'ять згадує про ЧАЕС 26 квітня, та й то так собі. Молодь взагалі не відає, що воно таке. Але Чорнобиль не дремає. Бродить там під нетривким саркофагом покинута чорна радіаційна біда. Тихо відходять по одному ліквідатори атомної катастрофи, забуті всіма, особливо владою. Яка журиться сама собою, не розуміючи – ще раз бахне – не врятує ніхто і ніщо. І добровольців на цей раз не знайдеться.

Покинуті на призволяще наші рятувальники прозябають переважно у скруті. покинута й Чорнобильська зона, де можновладці вже збираються красти землю та полновата на дичину, якої розвелоса достатньо. Не бояться гаспиди! Від дармових грошей отупіли до того, що все їм ні по чому.

Якщо до 2010 року на допомогу ліквідаторам аварії на ЧАЕС владою виділялись якісь мізерні кошти, то сьогодні – нуль. Добре хоч на місцях згадали про них і виділили якісь грошенята на ювілей. У цей час фахівці наголошують, що у чорнобильській «дірі» пропали і пропадають мільярди... у бездонних кишнях вищих

владних чиновників. Чорнобильська ж зона залишається такою, якою її залишили у 1986-му.

А звідки взяти гроші для рятувальників не тільки України, коли під час кризи у нас більшає мільярдерів?

Тепер уявіть собі, шановні, якби такий подвиг наші люди вчинили для якоїсь іншої цивілізованої країни, як би жили, лікувались, виховували дітей та онуків?... Чи вимолввали би жebraцькі копійки у тамтешніх влад?

Гірко, але марна справа нагадувати тут про якусь мораль. Комуняками були 25 років тому, такими і залишились. Їм непритаманне навіть просте людське співчуття до тих, хто живе сьогодні у злиднях давши їм же життя. Вони журяться виборами. Не доведи Господи крісло посунеться з-під сидиць! Але, як завжди, якимось стандартним совдепівським масовим заходом відмітять цю дату для «галочки» наверх. Добре хоч цього року ще живим чорнобильцям через 25 років !!! медалі дали.

І тут показово, що ніякої відповідальності за Чорнобильську катастрофу не несе московський Кремль, під чітким керівництвом якого сталася найбільш вражаюча техногенна катастрофа світової ваги. Як за ветеранів, як за «афганців», як за багато кого і чого в Україні.

Петя Сіманенка кладе пам'ятники Леніну-Сталіну. На таке у них гроші є. Як на чудове, квітуче життя лідера комуністів.

Супер цивілізований Захід теж залишив нас наодинці з цією бідною, забувши про тих, хто врятував світ. Заокеанські «гамбургери» – такі самі, теж наобіцяли!... Тішать нас проведеною конференцією у Києві та декількома сотнями тисяч доларів, зібраних для Чорнобиля.

Ми, якщо вважасмо себе людьми повинні пам'ятати про тих, хто ще живе серед нас, ховаючи сльози кривди образи і відчаю від врятованого земляцтва.

Петро Дідух

25 років тому стояла чудова весняна погода. У Чорнобилі розпочалась евакуація людей...

...1 травня 1986 року на день всіх трудящих міра, як повелося при совкові, проходили велелюдні паради від столиці до райцентрів «нерушімаво» ССРСР. Добровільно-примусово народу вручали червоні символи з фізіями мертвих і живих вождів пролетаріату, та виганяли на центральні вулиці. Звиклі до такого роками совкові громадяни весело йшли у парадних колонах, передчуваючи справжній відпочинок на «маївці» десь у гайочку чи лісочку, або просто вдома за смачним дефіцитом з чарчиною ще не спалюженої горілки у колі сім'ї.

Аж раптом, мов грім з ясного неба між народом пролунало – Чорнобиль! Інформація пройшла миттєво, і що не дивно для тоталітарного режиму, на-

лівправдива. Кожен самотужки добирає що таке сталося. Щоправда, окремі керуючі парадми так, між іншим, попередили людей аби ховались від дощу у разі його початку. Як на замовлення вдарила блискавиця, пішла гроза. Хто де міг шукав прихистку від лавини води, що нагло впала з небес.

Так більшість громадян УССР під пекельним сонцем і дощем, перемішуючи правду з вигадками довідалась про техногенну катастрофу, якої до того не знали земляни – аварію на ЧАЕС.

Комуністичне керівництво України брехало. Москва мовчала...

Згодом на боротьбу з «мирним» атомом кинулися шалено і скопом, до пуття не розуміючи, що сталося насправді. До честі нашого народу, незважаючи на брак інформації (у совків все робилося як і нині робиться через

ЦЕРКВА

Єдині у боротьбі проти України

Рейдерські захоплення чужих храмів, відверта політична агітація та залякування під час проповідей, відмова приступати до обряду хрещення, якщо хтось із хрещених батьків «ногою ступав» до «розкольників» чи «уніатів», перемішування грішного з праведним, коли на хресні ходи жіночкам тицяються портрети Сталіна, Леніна та інших «великих шанувальників» віри, нищення питоми української церковної архітектури, коли «з Божою поміччю» замість дерев'яних храмів постають муровані, з характерними суздальськими «цибульками»...

УПЦ Московського патріархату з нетерпінням очікувала приходу «Партії Регіонів» та її лідера до влади. Не тому, що всі регіонали такі релігійні й богобоязливі. Навпаки, вони такі самі прямолінійні і нетерпимі до іншої позиції, як бородаті «батюшки».

Тепер же від влади на УПЦ МП почали падати «манни небесні»: земельні ділянки, дозвіл на будівництво храму на місці археологічних розкопок Десятинної церкви в історичній частині Києва, 11 млн. грн. від Київради на зведення найбільшої в Європі церкви для УПЦ МП; ордени, почесні звання – то вже дрібниці. Для України не є новиною єднання (в екстазі взаємної вигоди) партії влади з церквою, керованою в ручному режимі з московської резиденції патріарха Кіріла. Утім, Україна – не Росія: ортодоксальний підхід до релігії, панування однієї конфесії над іншими не можуть прижитися в нашій країні, що доводить історія.

Тож, попри панування церкви Володимирового хрещення, українські землі стали «місцем зустрічі» різних конфесій і релігійних течій. Їхнє мирне

співіснування завжди давало шанс на успішний розвиток кожної зокрема, а втручання влади на чийсь користь або намагання когось упослідити призводили до руйнування толерантності у суспільстві або й

активної відсічі. Бо право на віру є священним, дане нам Господом, хто б до якої конфесії не відносився.

*«Український тиждень»,
Тарас Антошевський*

ДОВОКОЛА НОВИН

Бандити 90-их років виявились справедливішими за діючу владу, бо брали з підприємців 10% «податку». Ці забирають все.

***

91-річного українця Івана Дем'янюка німці засудили на 5 років позбавлення волі за нацистські злочини. Доказів цьому немає, що визнав навіть ізраїльський суд. **Невже фріци вирішили перекласти свої звірства на українців?**

***

Чомусь світ сидить тихо про те, що виробляли жиди зі своїми у німецьких концтаборах. Проте останнім часом згадують росіян, поляків і білорусів.

***

У Закарпатті русинську тему розкручують комуністи. Виборцям пора з цим «пролетаріатом» закінчувати. Місцевим же русинам потрібно негайно приступити до вивчення «інтернаціоналу» і «Ленін завжди живою».

***

Валіз Арфуш керує нацтелекомпанією. Чоловік ледве володіє російською, а ми чогось хочемо від цього гніяного телебачення з совдепівськими кінами про войнушку.

***

У незалежній Україні за образу Сталіна-Леніна шийють кримінал. Чи може таке собі придумати Європа?

***

Цій владі залишилось абкакаца з Євро-2012. Тоді їй точно кінець.

***

Ізраїльські спецслужби відловлюють своїх ворогів в Україні. Чують себе як вдома при нашій СБУ. Погано бути помийною ямою з безвізом.

***

Великдень відсвяткували як тому годиться: Богу молилися, свічки «ілі», шовдор теж і пили. А от із собою напруга, бо дерли перед святами одні з одних останню шкуру.

***

Острів Хортиця, слава України гине. Мешканців звідти виганяють чиновники, менти і московські попи задля будівництва собі «храмів». Де тоті козаки з гарматами?

***

Олігархічна жидва закуповує дорогі бомбосховища. Бояться. Лише не відомо чого більше, кінця світу чи народного гніву? Ось чи врятуються...

***

Москва вкрала не тільки нашу історію, традиції і віру. Сьогодні герої українських казок стають брендами російського туризму.

***

Справа Тимошенко і Луценка продовжується. Кучма теж не у повазі. Одні злодії наїхали на інших. Коли їх усіх засудять?

***

Азаров докерував – гречка китайська, сало в'єтнамське, картопля арабська і т.д. Які «блага» нас чекають далі, страшно подумати, бо продукти харчування одна галіма хімія.

Суд перенесено. Угорці задкують

30 червня у Волівці не відбулося судове засідання над українськими патріотами, котрі «збездестили» каміння, покладене «тисячолітній» угорській імперії на кістках карпатських січовиків на Верещькому перевалі. Після заяви голови Закарпатського ВО «Свобода» про відсутність державних документів на цей «монумент», угорська сторона попросила відкласти суд на 14 червня.

Чомусь громадян, котрі хотіли бути присутні у судовій залі до суду не допустили.

Свободівці пікетували приміщення Воловецького суду, а всю проблему з тим камінням створив экс-голова ОДА О.О. Гаваші, дозволивши угорцям незаконно встановити цей «пам'ятник». Нині Гаваші є послом у одній із сусідніх держав.

Угорці дали задній хід, бо надіються, що влада можливо склепає для них якусь папір'я заднім числом.

Після відкладеного суду свободівці пройшлись Волівцем з гаслами «Слава Україні! - Героям Слава! Слава нації! - Смерть ворогам! Героям Карпатської України - Слава! Слава! Слава!», поклавши квіти до пам'ятника Кобзареві, вшанувавши українського пророка державним гімном.

«СЧ»-інформ

ХТО ЗУПИНИТЬ ЗЛОДІВ І ВАНДАЛІВ ТА ВРЯТУЄ СЕЛО?

Нещодавно у своєму телевізійному інтерв'ю міністр екології та природних ресурсів пан Злочевський запевняв нас, що у державі ведеться серйозна боротьба з вандалами і корупціонерами у лісовій галузі. Слова були хороші та справи, як завжди.

Наше село Усть-Чорна гине, і нема до цього нікому ніякого діла. Позаяк наш відчайдушний крик «SOS!!!» ніхто не чує з відсутністю будь-якої реакції з боку влади. Починаючи від сільської, бо наш голова П. Костяк не звертає увагу на любі звернення, що йдуть від громади з даного приводу. Швидше всього когось боїться, а можливо ще не навчився захищати

односельців, на що його обрано.

Село Усть-Чорна знаходиться між близько розташованими горами, донедавна покритими чудовими лісами. Але вже декілька років поспіль над нашими головами йде тотальна боротьба з лісовими масивами.

Що для нас важать наші гори та дешиця ще не знищених дерев? Це — свіже гірське повітря, яке вабить туристів, вода, що стікаючи з гір до сільських обійсть дає нам життя. Та влітку життєдайної вологи ми не маємо, бо від безбожного вирубування лісу гине водорегулююча функція природи, яка захищає наповнення киснем повітря, а найголовніше — коре-

неві можливості лісонасаджень. Тобто, береже нас від зсувів. До речі, дорога якою тягають масу деревини важкими вантажівками не належить до мережі лісовозних.

Ми давно безуспішно боремося у районі зі зсувами ґрунту. Пам'ятаємо і про людські жертви під час цих катаклізмів. Висновків для запобігання біди не робить ні районна, ні обласна влада.

При відсутності законних дозволів, не рахуючись з природними можливостями Карпат, а із людьми й поготів, безголові ненажерливі у своєму збагаченні людиці рубають все підряд, звозячи щоднини дорогою,

яка все більше просідає, народне багатство вниз. То хіба для цього устечорнянці збудували своїм коштом цей шлях? Чи для того, аби мали змогу під'їхати до своїх рідних, похованих на сільському цвинтарі. Який так само на грані знищення, адже завдяки діяльності «лісорубів» зсув ґрунту там неминучий. Чекаємо ще й на епідемії.

І везуть потоками цей ліс на приватні пилорами, беруть бабло і знову до «роботи». Бригада на чолі з директором Руськомокрянського ДЛМГ Василем Куцином, лісниками Іваном Соїмою та Володимиром Дубровським ріже-рубає все — від хвойної до твердої деревини, перетворюючи її у товар, а виторг кладучи в особисті кишені. Який там рай бюджет?!

Залишають для ока насадженьширми, що маскують антинародні діяння від загалу. Та за декілька метрів від «камуфляжу» — пустеля. Не повірите своїм очам. З кожним дощем струмки і великі звори міняють свій напрям. Вода несе весь бруд: суччя, коріння зрубаних дерев, велике каміння у людські двори, де бавляться малі діти.

Чим більше брехні про заборону нищення лісу в Карпатах, тим масовіше його рубають.

Відають устечорнянці й про планову рубку дерев. Але то лише прикриття для злодіїв і махінаторів. Тож всім селом бачимо, як наступає кінець нашому лісочку від рук варварів, котрі звикли жити на широкую ногу, не приклавши до викохування лісу ні розумових, ні фізичних зусиль.

Нам страшно і моторошно від такої всюдозволеності. Кого купили, щоби таке творити з нами? Куди у швидкому часі подінемося з сім'ями та родинами, коли й цвинтаря не буде? Якщо ніхто не чує нашого волення про порятунок.

А може всім селом до міністра?...

Від громади — **Магдаліна Костяк**

ТУРИЗМ

Розвиток туризму - пріоритет чи залишковий тягар?

Голова комісії райради з питань туризму та рекреації Молодіжний Націоналістичний Конгрес

Віталій Бенчак

Широке багатство природно-рекреаційних ресурсів, вигідне географічне розташування, різноманітна культурно-історична спадщина Закарпатської області та зокрема нашого району створює чудові передумови для розвитку як внутрішнього, так і для міжнародного візного туризму.

Звичайно, розвиток напрямку потребує значних фінансових інвестицій у будівництво доріг, готелів, туристичних баз, санаторіїв тощо. Що в наш час є майже неможливим. Але є речі, які не потребують великих фінансів, а створюють набагато більше привабливості для туристів, і я вважаю що ці питання потребують невідкладного вирішення. Отож, найперше, що кидається в очі гостям району, це дороги, узбіччя, береги водойм, лісові насадження, які засипані різного роду сміттям, починаючи від паперу, скла, пластикових пляшок, дерев'яних відходів, закінчуючи взуттям.

Звичайно, щоби досягнути справжніх успіхів у боротьбі за чистоту, насамперед район потребує підприємства, яке б займалося утилізацією

та переробкою пластикових виробів, і саме в цьому ракурсі потрібно шукати інвестора. Але все велике починається з малого. Що нам всім заважає відновити давню традицію суспільних масових робіт чи прибирання — толоки, яка в роки червоного терору мала назву суботника. Але підкреслюю, щоб це не перетворилося у примусове відбуття повинності.

Іншою проблемою розвитку туризму являються представники влади на кордоні й на дорозі: прикордонники, митники, міліціонери, адже саме вони є візитівкою країни, і саме вони створюють перше враження для іноземних туристів. При всій повазі до даних служб, не варто розглядати іноземця, як засіб швидкого збагачення та наживи. Адже той ніколи не поскаржиться, і треба усвідомлювати, що ви є обличчям країни, в яку приїхали іноземці не щось вкрасти чи когось вбити, а витратити свої кошти, які попадають в казну держави і в кишені громади.

Третя важлива проблема — мовний бар'єр. Саме сюди потрібно найбільше приділити увагу суб'єктам підприємницької діяльності туристичної галузі, ну і звичайно представникам влади. Адже всім відоме прислів'я: «Скільки мов знаєш, стільки разів ти людина». А в нашому випадку у кілька разів більше зможеш збільшити доходи від туризму.

І насамкінець хочеться висвітлити мої рекомендації щодо покращення

сталого розвитку туризму в Тячівському районі, які були жваво обговорені на початку квітня під час зібрання представників районної влади, місцевого самоврядування та суб'єктів туристичного бізнесу. Але на превеликий жаль дані рекомендації не виконані і не враховані. І навіть не висвітлені в місцевих ЗМІ. Отож, вважаю, що нижче враховані заходи можуть суттєво покращити розвиток туризму на Тячівщині:

1. Прискорена розробка та широке розповсюдження єдиного буклету з повною контактною інформацією щодо всіх суб'єктів та видів туристичних послуг в Тячівському районі. При цьому вважаємо за доцільне максимальне розповсюдження даних буклетів через мережі АЗС та висвітлення інформації в буклеті мінімально на двох мовах (українською та англійською);

2. Враховуючи той факт, що відповідні відділи Тячівської РДА проігнорували виконання змін до програми розвитку туризму та рекреації в Тячівському районі на 2011–2015 рр., які були прийняті 30 грудня 2010 року Тячівською райрадою, вимагаю виконати дане рішення, а саме провести широку інформаційно-роз'яснювальну роботу через організацію семінарів, круглих столів, нарад за участі відповідних відділів Тячівської райдержадміністрації, Державної податкової інспекції в Тячівському районі, суб'єктів підприємницької діяльності туристичної галузі

та представників місцевих рад з метою розроблення та впровадження ефективного механізму обліку та сплати даного туристичного збору. Оскільки введення в дію нового податкового кодексу, а саме статті № 268 «Туристичний збір» зобов'язало всіх суб'єктів підприємницької діяльності туристичної галузі проводити щоквартальну здачу спеціальної декларації по туристичному збору, отож представникам державної податкової адміністрації необхідно роз'яснити про порядок здачі даної декларації при проведенні святкування, урочистостей та фестивалів — через проведення максимального інформування жителів та гостей району, області про дані заходи, оскільки саме це є високоефективним засобом реклами та просування туристичних продуктів та послуг;

3. Прискорити координацію дій органів виконавчої влади, а саме відділів культури та відділу туризму та рекреації при проведенні святкування, урочистостей та фестивалів — через проведення максимального інформування жителів та гостей району, області про дані заходи, оскільки саме це є високоефективним засобом реклами та просування туристичних продуктів та послуг;

4. У зв'язку з суттєвим зменшенням доходів населення в 2011 році та тотальним зростанням цін вважаю, що суб'єктам туристичної галузі необхідно розробляти та надавати туристичні продукти та послуги середнього та нижнього бюджетного рівня для втримання ринкових позицій;

5. Посилити увагу на рекламуванні та просуванні туристичних принад Тячівського району в містах-

мільйонниках центральної та східної України — Київ, Львів, Донецьк, Харків, Дніпропетровськ, оскільки саме тут проживають найбільш потенційні клієнти. Зокрема вважаю за доцільне встановлювати біл-борди та інші рекламні засоби на вокзалах, автодорогах, інших місцях масового скупчення населення. Також посилити рекламу в наших місцевих туристичних «мекках» — Солотвині та Шаяні;

6. Відновити роботу, що була проведена на попередньому V скликанні Тячівської районної ради, по землевідведенню та наданню повної інформації майбутнім інвесторам щодо потенційного розташування нових об'єктів туристичного бізнесу в Усть-Чорнянському регіоні;

7. Посилити координацію та співпрацю між суб'єктами туристичного бізнесу Тячівського району, а саме, вважаю за доцільне використовуючи «клієнтську базу» Солотвина для просування та реклами туристичних продуктів села Углі (екскурсії на печери — спелеотуризм), Усть-Чорної, Лопухова, Руської Мокрої (екскурсії на гірський масив хребта Свидовець). Відповідно буде задіяний ефект «синергії», який математично відображається так (2 + 2 = 5).

Тож, якщо захочемо — зможемо. Пора зрозуміти, мусимо самотужки піднімати авторитет краю, бо всі на заробітки не поїдемо.

